

1. Článok 2 ods. 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia treba vykladať v tom zmysle, že keď viaceré prvky alebo činnosti odovzdané, resp. vykonané platiteľom dane v prospech spotrebiteľa, považovaného za priemerného spotrebiteľa, sú úzko spojené tak, že tvoria objektívne z hospodárskeho hľadiska celok, ktorého rozčlenenie by bolo neprirodzené, súbor týchto prvkov alebo týchto činností tvorí jediné plnenie s cieľom uplatniť DPH.
2. Takýmto je prípad činnosti, ktorou platiteľ dane odovzdáva spotrebiteľovi predtým vyvinutý a predávaný bežný operačný systém zapísaný na nosiči, ako aj následné prispôsobenie tohto operačného systému osobitným potrebám tohto nadobúdateľa, aj keď ako odplata sú zaplatené rôzne ceny.
3. Článok 6 ods. 1 šiestej smernice 77/388 treba vykladať v tom zmysle, že jediné plnenie, ako to, ktoré je uvedené v bode 2 tejto výrokovej časti, má byť kvalifikované ako „plnenie, ktorého predmetom sú služby“, keď sa zdá, že predmetné prispôsobenie nie je ani druhoradé, ani vedľajšie, ale že má naopak prevládajúci charakter; takým je najmä prípad, keď vzhľadom na prvky, ako sú rozsah, dĺžka alebo cena prispôsobenia, toto prispôsobenie je rozhodujúco dôležité preto, aby umožnilo použitie operačného systému „na mieru“ nadobúdateľom.
4. Článok 9 ods. 2 písm. e) tretiu zarážku šiestej smernice 77/388 treba vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na jediné plnenie, ktorého predmetom sú služby uvedené v bode 3 tohto výroku, ktoré sú poskytnuté platiteľovi dane usadenému v Spoločenstve, ale mimo krajiny, kde je usadený poskytovateľ plnenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 94, 17.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

zo 17. novembra 2005

vo veci C- 476/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/55/ES — Hromadný prílev vysídlených osôb — Dočasná ochrana — Minimálne štandardy)

(2006/C 22/03)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-476/04, ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 12. novembra 2004,

Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnené zástupkyne: M. Kontoy a C. O'Reilly) proti Helénskej republike (splnomocnená zástupkyňa: N. Dafniou), Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: A. Borg Barthet (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu šiestej komory, sudcovia U. Löhmus a A. Ó Caoimh, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil 17. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Helénska republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2001/55/ES z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného prílevu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 6, 8.1.2005; Mim. vyd. 19/004, s. 162.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

zo 17. novembra 2005

vo veci C-73/05: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2000/34/ES — Organizácia pracovného času)

(2006/C 22/04)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-73/05, ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 15. februára 2005, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnená zástupkyňa: N. Yerrell) proti Francúzskej republike (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues a O. Christmann), Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: A. Borg Barthet (spravodajca), vo funkcii predsedu šiestej komory, sudcovia U. Löhmus a A. Ó Caoimh, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil 17. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Francúzska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/34/ES z 22. júna 2000, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/104/ES o niektorých aspektoch organizácie pracovného času, a ktorá sa vzťahuje na sektory a činnosti vylúčené z uvedenej smernice, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 82, 2.4.2005.

2. Každý z účastníkov konania znáša svoje trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 82, 2.4.2005.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Gerechthof te Amsterdam z 21. septembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Amurta S.G.P.S. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Amsterdam

(Vec C-379/05)

(2006/C 22/06)

(Jazyk konania: holandsčina)

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 13. októbra 2005

vo veci C-1/05 SA: Intek Co. proti Komisii Európskych spoločností (¹)

(Návrh na výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky proti Komisii Európskych spoločností)

(2006/C 22/05)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-1/05 SA, ktorej predmetom je návrh na výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky proti Komisii Európskych spoločností, podaný 28. januára 2005, Intek Co., so sídlom v Ašchabáde (Turkménsko) (splnomocnený zástupca: R. Nathan) proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: J.-F. Pasquier a E. Manhaeve), Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), A. La Pergola, J.-P. Puissochet a A. Ó Caimh, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vydal 13. októbra 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Konanie sa zastavuje.

Gerechthof te Amsterdam podal uznesením z 21. septembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Amurta S.G.P.S. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Amsterdam a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 17. októbra 2005.

Gerechthof te Amsterdam žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je oslobodenie podľa článku 4 Wet op de dividendbelasting 1965 (zákon o dani z dividend z roku 1965), tak ako je opísané v bodoch 5.3 až 5.5. tohto uznesenia, spolu s oslobodením podľa článku 4a toho istého zákona v súlade s ustanoveniami Zmluvy ES o voľnom pohybe kapitálu (články 56 až 58 ES), hoci takéto oslobodenie sa vzťahuje len na vyplatenie dividend akcionárom podliehajúcim dani z príjmu právnických osôb v Holandsku alebo zahraničným akcionárom, ktorí majú v Holandsku organizačnú zložku, ktorá tieto akcie vlastní, na ktorých sa vzťahuje oslobodenie podielov podľa článku 13 Wet op de venootschapsbelasting 1969 (zákon o dani z príjmov právnických osôb z roku 1969)?
2. Má na odpoveď na prvú otázku vplyv, či štát pobytu akcionára alebo štát, na území ktorého je usadená zahraničná holdingová spoločnosť, na ktorých sa nevzťahuje oslobodenie podľa článku 4 Wet op de dividendbelasting 1965, poskytne tomuto akcionárovi alebo tejto spoločnosti plný zápočet (full credit) holandskej dane z dividend?